Nro 15.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

w WILNIE V. S. 20. LUTEGO 1804. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 9 Lutego

Półkownik Filips umieszczony w garnizonie Wiborgskim; Półkownik Jznoskow będzie kommendantem Wielikoustiużskiego garnizonu; Półkownik Gogel kommendantem 20 półku strzelcow; Dozorca Wołchowskich porohów St. Kons. Szwencon uwalnia się od służby z pensyą tysiąc rubli. Sekretarz poselski w Berlinie St. Kons. Jakowlew z pensyą tysiąc rubli. Podpółkownik Sukow z pensyą połowy gaży.

z Londynu 6. Lutego.

Wczora rząd odebrał urzędowe doniesienie o kapitulacyi i ustąpieniu pozostałey cząstki woysk Francuzkich z osady S. Domingo do Jamaiki pod sprawą G. Rochambeau; późniey umieściemy przednieysze okoliczności; dziś pisma obiaśniaiące co Dessalines z towarzyszami czynić zamyśla po zwycięztwie. Naprzód d. 20 listopada rada znacznieyszych obywatelów Cap miasta współziomków ostrzegła, że na mocy rozkazów G. Rochambeau przyieła list od kommendanta armii czarney d. 19 do siebie pisany, z którego przekonać się każdy powinien, że rząd nowy ma spokoyne zamiary, zapewniaiąc opiekę i bezpieczeństwo każdemu który w osadzie mieszkać zechce. Obywatele mówi Dessalines, dziś zawarłem umowę z G. Rochambeau względem ustąpienia woysk iego z tey osady; dziś mogę zaspokoić troskliwość waszą. Dotąd mieliście podobno nie iedną i słuszną przyczynę boiaźni; lecz woyna którą chwalebnie kończemy, nie ściągała się bynaymniey do mieszkańców tey osady; tym zawsze i statecznie ofiarowaliśmy pokoy i zgodę; nie odmieniemy dziś przedsięwzięcia. Obeyście się nasze z obywatelami w Jeremie, Cayes, Port au Prince, niech będzie rękoymią moiey rzetelności i honoru. Kto ma wstręt opuszczać osadę niech zostanie z nami; pod moim rządem osoba i maiątek obywatela zostaną nietknięte; kto zechce ustąpić z armią Francuzką, wolno iemu czynić według upodobania.

Ten list za rozkazem G. Rochambeau w Cap ogłoszono podczas zawieszenia broni, na które Francuzom Dessalines pozwolił. Wkrótce Wódz Murzynów z towarzyszami Christophe i Clairveaux, imieniem czarnego ludu i kolorowego dali odezwę z wielu miar godną uwagi. Niepodległość wyspy S. Domingo, mówią, iuż ogłoszona. Odzyskaliśmy pierwiastkową dostoyność narodu naszego orężem, prawa iego dziś ogłaszamy; przysięgaiąc nie odstąpić onych żadnemu w świecie mocarstwu. Straszliwa zasłona przesądu iuż zdarta na wieki. Biada kto iey zbroczone krwią ostatki zgromadzać zechce. Błędni w obcych kraiach dawni obywatele osady naszey! Ogłaszaiąc udzielność tego narodu, nie było zamiarem naszym zabraniać z was każdemu bez różnicy, ażebyście do własności opuszczoney nie mogli powrócić. Nie powstała w sercu naszym ta mysl niesprawiedliwa i niesłuszna. Dobrze wiemy że z was nie ieden porzucił dawne przesądy, zrzekł się pretensyi twardych, przyznał dobroć tey sprawy, za którą od lat 12 lud czarny krew przelewał podziśdzień obficie. Kto nam oddawał sprawiedliwość znaydzie braci w Murzynach; pewien szacunku i przyiaźni naszey, niech śmiało powraca w oyczyste progi. Bóg nasz obrońca i nadzieia, Bóg ludzi wolnych rozkazuie, i woła żebyśmy ku tym wyciągali rękę zwycięzką.

Ci zaś którzy nierozumną pychą napoieni, niewolnicy łakomstwa, chciwości, nie kładąc żadnych granic namiętnościom wyuzdanym i pretensyom niegodziwym, zaślepiaią się dobrowolnie, i mniemaią że oni tylko sami stanowią część celnieysza ludzkiego plemienia, że ich przeznaczył iedynie stwórca, ażeby nam okrótnie panowali! Niech iuż na wieki nie zbliżaią się do osady S. Domingo; bo ieśli powrócą; śmierć, niewola wygnanie ich tu czeka. Niech więc raczey zostaną, gdzie mieszkaią teraz; tam przywaleni nędzą sprawiedliwie zasłużoną, od ludzi sprawiedliwych wzgardzeni, którym przez tyle wieków szydersko i okrutnie urągali, nie wzruszą nikogo do litości nad losem wprawdzie surowym lecz słusznym. Bo przysięgamy nie słuchać głosu łaskawości i ludzkości ku tym którzyby Murzynów raz ieszcze wzywali do niewoli. Nawet nieubłagani, może okrutni będziemy dla woyska, któreby zapominaiąc o sprawie wolności od r. 1789 przez się bronioney, przyszło z Europy ieszcze, i dało nam wybor między śmiercią a podległością. Nic nas nie zastanowi, nic kosztować nie będzie; wszelkie środki będą godziwe dla ludu któremu Europeyczykowie pragną wydrzeć błogosławieństwo naydroższe, wolność. Gdybyśmy na zachowanie skarbu nieoszacowanego krwią pola i rzeki zafarbowali; gdyby siedm ośmych części mieszkalnego świata w perzynę poszło; w tenczas nawet Murzyni będą niewinnemi tych zbrodni przed sądem Opatrzności, która ludzi stwarzać na ucisk, iarzmo, i nędzę zamiaru nie miała.

A ieżeli w licznych powstaniach na tey wyspie, ludzie niektórzy co nas nie zkrzywdzili nigdy, ofiarą padli okrucieństwa szczupłey garstki żołnierzy lub Murzyńskich mieszkańców, zbyt długo pamiętnych na przeszłe cierpienia i ucisk własny, nie umieiących rozróżnić Panów dawniey dobrych i ludzkich, od nieczułych i okrutnych; ubolewamy, płaczemy nad zgonem niezasłużonym i niewczesnym, oświadczaiąc przed obliczem całego świata, że te zabóystwa i mordy dokonano przeciwko chęciom i skłonności serca naszego, cóżkolwiek inaczey mówić i pisać śmieli ludzie złośliwi i przewrótni. Nie podobno było w osadzie zamieszaney, zpustoszoney, którą zewsząd otaczały niebezpieczeństwa i przepaści, zapobiedz, przeszkodzić, lub wstrzymać rozlew krwi niewinney. Znaiący dzieie świata wiedzą naylepiey, iż narod pośród kłótni i woien domowych, gdyby nawet był nayoświeceńszym, ludzkości pełnym i poloru, dopuści się ieszcze wielu zbrodni; a władza naczelników i rządców zawsze słaba w rewolucyach nie może dosięgnąć, poznać, i ukarać winowayców wszystkich; znayduiąc w tém nieprzezwyciężone i nowe coraz trudności. Dziś gdy iutrzeńka pokoiu nam błysneła, gdy iest nadzieia pogody blizkiey, gdy świetne zwycięztwo koniec położyło woynie okropney; wszystko pośród osady nową i weselszą postać bierze; nie ludzie lecz sprawiedliwość i prawo rządzić będą narodem.

Xiąże Gallii niebezpiecznie lecz krótko choruiąc przyszedł do zdrowia. Do Portsmouth wbiegły okręta, na których znayduie się G. Rochambeau z towarzyszami, Lapoype, Paget,

Boyé, Rualt, Duveyrier, Felix, Meynard, O German, Alegre, Fontaine, Leclerc, Hannan, Carangel, Muzio, Legey. Kapitulacyą z Angielskiey strony 30 list. podpisał kommendant eskadry Bligh z G. RPtey Boyé szefem sztabu. Dostały się zwycięzcom fregaty. Vertu, Surveillante, Revolutionnaire, Clorinde od 44 armat, kilkanaście statków mnieyszych; Hiszpańskim i innych narodów oboiętnych, które znaydowały się w porcie odeyść pozwolono. Officyerowie i żołnierze Francuzcy zostaną ieńcami do zamiany. Wyliczonym wyżey Generałom w Chesterfield bawić pozwolono. Officyerów uwięzioney armii mniey pochłonoł woienny pożar i choroby zaraźliwe w miarę żołnierzy pozostałych; pierwszych iest 900, drugich 5 t. Tu zrodziła się troskliwość o Jamaikę Garnizon Angielski nie liczy tam głów 3 t. Są w górach pośród wyspy niepodlegli Murzyni, na których rząd mieć pilną baczność powinien. Są krocie niewolników, którzy nieraz pokazali skłonność do buntu i niepodległości. Przybyło ieszcze 6 t. Francuzkich ieńców. Ganią tu głośno wszyscy nieuwagę Admirałów i wodzów naszych w Indyi zachodniey. Czyż nie lepiey było armią G. Rochambeau odesłać prosto do Anglii lub oyczyzny; niżeli osadę wystawiać na przypadki, nie pewne wprawdzie, lecz podobne. Bo cóż się stanie, ieśli ieńce z słabości u nas postrzeżoney korzystać zechcą? Co; gdy Murzyni z Francuzami przybyli, rzucone iuż nasiona buntu i niepodległości między ludem czarnym w Jamaice rozkrzewiać potrafią.

Przewidział niebezpieczeństwo grożne Gubernator wyspy, i ieszcze przed Kapitulacyą zwołanym na radę Reprezentantom przekładał konieczną potrzebę znalezienia funduszu na utrzymanie pod bronią 3 t. milicyi; zgromadzenie propozycyą odrzuciło, dowodząc iż nie maią dziś tak wielkich dostatków obywatele, ażeby na koszt niezmierny narażonemi być mogli, ponieważ handel ich upadł. do rządu należy bronić osadę od nieprzyiacioł wnętrznych i postronnych. Zapewne Ministrowie niezaniedbaią dopełnić obowiązku swoiego; lecz przed nadesłaniem posiłków z Europy, może Jamaica ponieść klęskę nienadgrodzoną; o czém Gubernator przestrzegł mieszkańców; spodziewa się ieszcze iż Reprezentanci na drugiém zgromadzeniu lepiey rozważą skutki skępstwa tak nieprzyzwoitego. Tymczasem zmnieyszaiac niebezpieczeństwo, rozkazał wszystkim Francuzom dawniey przybyłym z S. Domingo, i innym cudzoziemcom ustępować nayrychley z Jamaiki; iakoż wkrótce pierwsi oddalili się do Louisiany na 2 okrętach.—G. Rochambeau nie samym tylko głodem do poddania się przymuszony został. Bitwa z Murzynami ostatnia wiele kosztowała; Dessalines opanował ważne stanowiska, z których mógł iuż śmiele do miasta szturmować; poymanych Francuzów po batteryach, redutach &c. wyrznoł lud czarny; toż samo uczynić obiecywał z pozostałemi, ieśli nie wynidą z osady.

Lecz gdy narod Angielski cieszyć się zaczoł z klęski zadaney nieprzyiacielowi, z Indyi wschodniey odebrał niepomyślną wiadomość. Prowadziliśmy woynę z Królem Candy na wyspie Ceylan; zwycięzcy w początkach zabieramy iemu stolicę; pokonany nieprzyiaciel pierzchnoł w góry i do lasów. W dalszém postępowaniu wstrzymały Anglików upały, zaraźliwe choroby; widząc woysko zmnieyszone, śmiałości nabrał zwyciężony; walczyli mężniey Indyanie; i chociaż Kompania wschodnia pilnie taiła niepomyślne wiadomości, wiedzieliśmy iednak, że stan Angielskich interessów nie był tam kwitnący. Nakoniec armia Nasza tak dalece zewsząd została zciśnioną, iż kommendant o kapitulacyą prosić musiał. Pozwolono. W tém ieden z narodu Malais w służbie kompanii będący przeszedł do nieprzyiaciela, i wkrótce ostatki woyska wymordowano. Samych Officyerów straconych liczemy 345. Czekamy obszernieyszego opisania. Po tak straszney klęsce zostaliśmy ieszcze panami miast nadmorskich, Colombo, Triquemale i innych, które dawniey posiadali Batawowie; nie traciemy więc nadziei zwyciężenia w ostatku za odebraniem posiłków z drugich osad; iuż słychać że Admirał Raynier; i G. Wellesley wysłali z woyskiem eskadrę.—Cornwallis naprawiwszy szkodę od nawałności poniesioną, raz ieszcze miał opuścić Torbay pośpieszaiąc do Brestu, gdzie nieprzyiaciel znacznie pomnaża potęgę swoią. W Irlandyi iest wszelka gotowość na przyięcie Francuzów; woyska regularnego liczemy tu 50 t. milicyi 90. Lord Moira donosi, że flottylla Batawska co moment iest spodziewana w Szkocyi, ieśli tylko uyść potrafi przed strażą Angielskich okrętów.

Emigrant Batawski Hoop iest wysłany do Indyi zachodniey, ażeby Gubernatora osady Surinam nakłonił do poddania się rządowi naszemu. Kompania wschodnia w tych czasach niemałą szkodę poniosła, ieden z iey okrętów zdobyli nieprzyiaciele, dwa zatonęły; ieden ogniem zpłonoł, na którym znaydowało się 157 osob powracaiących do Oyczyzny z plonem w Indyi zebranym.—Officyer Angielski, któremu się powiodło uciec z Francuzkiey niewoli, widział w Bordeaux korpus tak zwanych przewodników armii Irlandzkiey; iest ich 30. kommendantem Półkownik Shée, który z Konsulem odprawił kampanią w Egipcie; drugim Mac Newin, O Connor i Emmet bawią w Paryżu. Armia G. Augereau z Bayonne do Brestu ciągnąca w liczbie 25 t. wie iż do Irlandyi iest przeznaczoną; w drodze zachowuie karność przykładną.—Jeżeli prawdziwe są wiadomości o dzisieyszym stanie Przygórka dobrey nadziei, z wielką łatwością moglibyśmy opanować znowu osadę. Załoga ledwie liczy żołnierza 2 t. nieukontentowanego; mieszkańce wspominaią mile rząd Angielgielski, pragnąc raz ieszcze podlegać onemu; dzicy Cafrowie i Hottentotowie żyią w nieprzyiaźni otwartey z Batawami; w porcie dotąd nie było żadnego okrętu woiennego; teraz tu równie iak na wyspie Francuzkiey rząd uzbraiać kazał korsarskie statki. Lecz okoliczności teraznieysze i boiaźń lądowania morską i lądową potęgę trzymać w domu Anglikom kazały dla własney obrony.

z Constantinopola 14. Stycznia.

z Syryi wiadomość przyszła, że Abd El Ouhab i brat iego zamordowani zostali. Kto uwolnił Portę od nieprzyiaciela strasznego, niewiadomo, to pewna, że zaboyca podszedł buntowników zanurzonych w bogomyślności, i zadał im cios śmiertelny; sam niemiał szczęścia uciec, i odebrać zwykłą nadgrodę od Porty za ważną przysługę, przyiaciele zabitego wodza żalem i rozpaczą zdięci trupem go położyli. Sułtan ma dziś nadzieię nie tylko utrzymania w posłuszeństwie Azyatyckich i Afrykańskich dzierżaw, którym groził Abd El Ouhab, aletez przywrócenia Arabii do stanu dawnego. Wieść o tém zdarzeniu radością napełniła gorliwych i wiernych Monarsze Muzułmanów. Selim bogato obdarzył Tatarzyna gońcem przysłanego z Smirny. W stolicy i okolicach naszych mamy zimę bardzo ciepłą, iakiey nie pamiętaią ludzie naystarsi; ztąd zagęściły się wielorakie choroby. Jednego z dowodców rokoszu w Romelii poymano; odcięta głowa od 3 dni ukazała się na bramie pałacowey. Blizko brzegów Egiptu pokazały się zbroyne okręta Angielskie w znaczney liczbie. Sprzęty zmarłego Kapitana Baszy wkrótce będą przedane z publicznego targu na zaspokoienie wierzycielów. Następca iego Kadyr wprowadzaiąc oszczędność podziśdzień nieznaną Turkom do swego departamentu, kazał opuścić niektóre roboty dawniey zaczęte w Arsenale, iako mniey potrzebne.—Stratton został Ministrem pełnomocnym u nas Brytańnii W. Agenci handlowi Mocarstw Europeyskich piszą z Egiptu prosząc o pomoc i obronę od Alego Baszy, który śmiał naruszyć ich przywileie i swobody. Arnautowie i Mammelukowie w których liczbie znayduie się bardzo wielu Renegatów, spór nieustanny wiodą z Tureckim żołnierzem, którego liczba iest mała w kraiu. I w

Constantinopolu, iak w Europeyskich Miastach fałszywe pogłoski biegać zaczeły, ta między wielo, że Francuzi w liczbie 60 t. wylądowawszy do Irlandyi, złączeni z mieszkańcami całe Królewstwo wkrótce zawoiowali.

z Paryża 11. Lutego

W teraznieyszey porze korsarzom RP. nad inne czasy powodzić się zaczeło; dwóch, którzy po 6 armat mieli, z Boulogne wyszedłszy spotkali dwa okręta Angielskie od 18 i 24 armat bogato ładowne; gotowali się do potyczki kommendanci nieprzyiacielscy; lecz maytkowie oświadczaiąc że bić się nie chcą, chorągiew zwiesili. Trzeci korsarz do tegoż portu wprowadził okręt 900 t. fr. szacowany; czwarty 7 okrętow małych; inny toż samo uczynił w Dunquerque, drugi w Ostendzie, inni ieszcze w Flessingue i Texel co uśpionych do tąd Batawów przebudziło.—Podobno Mortier powracaiący z Hannoweru będzie użyty do Angielskiey wyprawy; mieysce iego zastąpić ma Bernadotte lub Massena. Przygotowania morskie i lądowe za 3 tygodnie naydaley będą ukończone; w tenczas rozwiąże się zagadka dotąd ciemna, kiedy flottylla do Anglii wypłynie; Konsul czyliteż kto inny stanie na czele armii. Utrzymuiący pierwsze zdanie prawią, że Buonaparte uczynił testament, wyznaczył następcę, sam wkrótce do Boulogne pośpieszy, naysławnieyszych wodzów, Senatorów, i prawodawców zabierze; nawet Moreau i Carnot iemu towarzyszyć będą w podróży i niebezpieczeństwie; Minister Berthier Szefem sztabu, zastępcą tu iego urzędu Stanu Kons. Lacuée. Do tych wieści przydaymy inną, iakoby na publiczney audyencyi oświadczył Konsul, że z 200 t. żołnierza idzie skarać wiarołomny narod, więcey zostawuiąc w kraiu dla utrzymania pokoiu lądowego; że Generała Marmont wysłał do Hollandyi końcem iedynie przyśpieszenia wyprawy Admirała Verhuel z Flessingue; ponieważ chory Victor nie mógł dogodzić chęciom rządowym z taką pilnością, iakiey czas wymaga. Nakoniec rozkaz wydany całey gwardyi, ażeby się wybierała do prędkiey podróży ku brzegom, Włoska zarówno i Francuzka.

z Hagi 11. Lutego.

G. Victor powtórnie zachorował; a widząc nieudolność swoią, ażeby w okolicznościach trudnych dopełnić mógł ważne i wielorakie obowiązki, prosił Konsula o wyznaczenie następcy. Ten stopień otrzymał G. Marmont, który kampanie Włoskie, Austryackie, Egiptskie i Syryiskie z Konsulem odprawił, z nim powrócił do Europy, artylleryą prowadził przez górę Bernarda, i całego korpusu Inspektorem został. Słychać że iuż przybył do Batawskich granic; inspekcya artyllery po nim oddana G. Sougis Szefowi gwardyi Konsułowskiey. Wyznaczenie na kommendę u nas G. Marmont, i śpieszny przyiazd, biorą niektórzy za dowod iż wyprawa Angielska wkrótce ma przyiść do skutku. Do portu Flessingue Verhuel zprowadził ieszcze 18 szalup nowo zbudowanych na Mozie; ćwiczenia maytków i żołnierzy lądowych nieustanne z ogniem, co częstokroć postrach rzuca na mieszkańców. Admirał Story w Clivii przytrzymany, gdy rząd Batawski nie żądał wydania zdraycy. Francuzki zaś nie znalazł przy nim pism podeyrzanych, na wolność puszczony. D. 7 Marca w całym kraiu obchodzić będziemy uroczyście, prosząc Pana zastępów o błogosławieństwo dla oyczyzny tylo klęskami tak długo strapioney.—W Bruxelles odprawuie się teraz zgromadzenie Elektoralne departamentu Lys; prezyduie Graf Merode niegdy Józefa 2 poseł w Hadze; między Elektorami zasiadaią byli Xiążęta Ahremberg, Ursel; obydwa będą wybrani Kandydatami do Senatu RPtey.—Pisma Niemieckie rachuią dziś potęgę domu Austryackiego na 310 t. żołnierza z których iest samey iazdy 45 t. Króla Pruskiego etat woyskowy liczy ludu zbroynego 265 t. z tych iazdy 41 t.

z Hawany pisał zbiegły Francuz z S. Domingo? Liczba nas emigrantów, którzyśmy tu schronienia szukali przed zapalczywością Murzynów, 12 t. wynosi. Oziemble przyimuią Hiszpani; gościnność ich kończy się na wolném dla przybyłych powietrzu i wodzie; od lat 12 zatwardziły się serca ludzkie. Więc zwracamy oko w drugie strony; iedni myślac o Martinice i Guadalupie, drudzy, a tych nierównie iest więcey, o Amerykańskich stanach, które pozwolą chętnie, ażebyśmy Louisianę zaludnili. Obywatele S. Domingo przed rewolucyą obrazili mieszkańców drugich wysp cukrowych, gardząc niemi przeto, że ubożsi byli; dziś w upadku nie znayduią politowania. Każdy dziś cieszy się w duchu z nieszczęścia naszego, każdy wyrzuca głośno, żeśmy zasłużyli na nie obchodząc się zle z ludem czarnym. Lecz przynaymniey rząd Hiszpański z RPtą zprzymierzony powinienby okazać się łaskawszym dla wygnańców; ledwie nam pozwolił wprowadzić do Cuby Murzynów, dawnym panom swoim wiernych. Lękali się podobno, ażeby duch buntu i niepodległości nie wszedł z niemi, Ale cóż dokazać mogą kilkaset ludzi, takich zwłaszcza, którzy dobrowolnie przeniesli wygnanie, niewolę nad swobodę przez G. Dessalines każdemu ofiarowaną, i nad uczestnictwo w zdobyczy wydartey dawnym osady właścicielom.

Od granic Włoskich 2. Lutego

W Turinie bogaty Kościoł okradziono. Generał Administrator Menou obiecuiąc nadgrodę ieśliby kto wydał złodziejów, napisał odezwę do ludu. Zbrodnie powiada, w kraiu zagęszczone dowodem są upadaiącey moralności; upadek ten iest owocem nieszczęśliwego do gry przywiązania. Rząd z swoiey strony uczynił ostróżność wszelką; lecz obywatele nie dopomagaią rządowi naprawić obyczaie, z któremi porządek i spokoyność powróci. Zadrżeć kazdy powinien myśląc, że ten lub ów człowiek wychodząc z okropney iaskini, gdzie maiątek i honor iuż dawno utracił, w chwilach rozpaczy, może wpaść do domu iego, zabrać wszystko, czasem wydrzeć samo życie. Zacóż więc uczciwi obywatele, którym zależy naywięcey na zachowaniu prawa i sprawiedliwosci, wstręt czuią nieiaki donosić sądom ludzi uczęszczaiących do domów zaraźliwych, zkąd wszelkie zbrodnie płyną iak ze źródła. Zacóż inni szukaią niegodziwego zysku zaprzedaiąc milczenie swoie złoczyńcom. Jeszcze więc przypominam, co sobie i społeczeństwu winniście; a ieżeli zbrodnia nowa miasto w smutku pogrąży, przypiszą to obywatele nieczułości własney; rząd wcześnie przestrzegał, czego po nich cnota, uczciwość, wyciąga i prawo.—W Barcellonie rząd ogłosił, że Król Katolicki pragnąc pokoy zachować traktował z woiuiącemi Mocarstwami, ażeby Hiszpania oboiętną zostać mogła. Francuzi łatwo skłonili się do żądania Monarchy; Anglia chociaż ieszcze nie uznała neutralności, zdaie się iednak odpowiadać zbawiennym zamiarom Karola 4. rozkazuiąc uwolnić okręta Hiszpanom zabrane, z nadgrodzeniem uczynioney szkody.

Od granic Szwaycarskich 6. Lutego

Konsul wyznaczył Półkownikawi 4 regimentów Szwaycarskich, które na żołd Francuzki przyimuie według brzmienia traktatu: Ob Clavel z Lausanne, który był kommendantem woysk lekkich Helweckich; Maillardoz z Friburga dawniey posła naszego w Paryżu. May z Berne, który był iuż w służbie Francuzkiey, Bys z Solothurn, niegdy Officyera w gwardyi Ludwika 16. Ludwik Buonaparte ma być Generał Półkownikiem całego Szwaycarów korpusu. W krótce ułożona będzie lista innych Officyerów. Zaczyna się zaciąg po całym kraiu; naywięcey ochotników zapewne znaydą Francuzi w małych Cantonach.— Negocyacye z Ele-

ktorem Badeńskim na kongressie w Schafhausen abliżaią się do końca. Dobra iego położone w Cantonach Zurich, Argow, Schafhausen, Turgow, S. Gall oszacowano million 300 t. złot; tę potrąciwszy, reszta dzieli się na 2. części, z których iednę Cantony zapłacą Elektorowi, druga zostanie przy nich na fundusz Biskupstwa Katolickiego w tych stronach. — Rząd Austryacki włożył sekwetr na dobra obywatelów Szwaycarskich leżące w Niemczech. Landamann uczynił o to naymocnieysze przełożenie Cesarzowi, wezwał pośrednictwa Francyi; sam Wattenwyl kilka razy rozmawiał z posłem Crumpipen, domagaiąc się przyzwoitey nadgrody nie tylko za pomienione dobra, których szacunek wynosi 250 t. zł. ryń. aleteż za inne krzywdy ziomków. Postępek rządcy swoiego uwielbiaią głośno Szwaycarowie.

My Jan Rafał i Augusta z Duringow Hahnowie Miecza: Pttu Upits Dziedzice Łaszman Pomusza i Sztylkin Pomusza w Pcie Upits: położonych do powszechney podaiemy wiadomości na skutek dokumentu z Kredytorami swoiemi w Roku 1803. Apryla 14 postanowionego i tegoż Roku 8bra 28 w Grodzie Pcie Upits: wespół z Tabellą długow naszych Aktykowanego w celu aby nikt o naszych czystych i poczciwych zamiarach niewątpił, że żadnych innych ani w Litwie ani w Kurlandyi nad te, które Tabellą są obięte niemamy i onych powiększać Massę, mocy i prawa niemaiąc niepowińni będziemy. Takową publikatę przez gazetę drukowaną ogłaszać postanowiliśmy, i oną własną ręką podpisuię. Pisan w Łaszmen Pomuszu Ru 1804 Mca Februarii 6. dnia.

Zeszły Felician Racnwicz Komornik Ptu Wileń: od lat kilku bawiąc się pomiarem w Powiecie Upidzkim, między wielu zaiętemi do pomiarow Maiątkami Obywatelskiemi, zaioł był i maiątek Bystropol w Ptcie Upidzkim w Parafii Remigolskiey leżący WJP Kazimierza Bystroma Szambell. byłego Dwo: Poll. w którym gdy nagle skonczył życie nieułatwiwszy roboty swoiey, aza nią iuż opłaconym będąc, przy tym że Ruchomość i należność swoie po ruznych pozostawiał domach w tymże Ptcie gdzie przebył swóy w Pomiarach miewał. — Podaie się to do wiadomości Publiczney ażeby Aktualni Sukcessorowie zeszłego Komornika Racewicza odzew uczynili do togoż WJP Bystroma dla oświecenia się opozostałościach iego maiątku i odzyskania co być należnym Sukcessorom może, a wzaiemnie uczynienia sprawiedl wości co od zeszłego komu należnym być się okaże.

JP. Jakub Naywoysz Paszkiewicz Rottm: Pttu Minskiego, mieszkaiący w Parafii Giełwanskiey w Folwarku Olechniszki zwanym, od Wiłkomierza mil 2, podaie do wiadomości, ażeby, który z Synow Marcin lub Antoni przybył, iako Oyciec w podeyszłym wie i na zdrowiu osłabiony będący dla pomocy w Gospodarstwie, i obięcia maiątku, do siebie wzywa.

Kamienica niegdyś Wobolewiczowska zwana, na Niemieckiey Ulicy pod Numerem 314 obok Kamienicy Liboszyca położona, do possessyi Arcy Bractwa Rożańcowego należąca, powodem zaszłego na Sessyi tego Arcy-Bractwa postanowienia, wypuszczoną zostanie na lat 25 do reparacyi, z opłatą czynszu wylicytować się maiącego, w trzech terminach po południu o go: 2 nayprzód w dniu 20 Febr: w 2gim tegoż Msca 26. dnia, a w trzecim i ostatecznym terminie Minsiąca Marca 3 dnia Roku idącego, która więcey daiącemu Czynszu, przy warunkach w czasie Litacyi podać się maiących, wypuszczoną zostaanie. Ktoby więc życzył ią mieć, z dostateczną, kaucyą ma się udać do Klasztoru IXXży Dominikanów Wileń: przy Kosciele S. Ducha rezyduiących, do Celi JX. Promotora Obradom tegoż Arcy-Bractwa przeznaczoney Datt 1804 Msca Febr: 15 dnia

Nizey piszący się ma honor uwiadomić, iż ktoby życzył sobie nabydź wiecznością folwark Uwoyniszki zewsiami w Powiecie Rosieńskim leżący, z Dwornym nowym zabudowaniem Mieszkańcow Gruntowych 16 karczma iedna Intraty znayduie się Talarow 650 dusz dła 81 Zenskich 36 i napiąty procęt takowy folwark przedaie się i ktoby życzył po obeyrzeniu onegoż nabyć zechce do Miasta Wilna zechce dla umowienia się z samemi Aktorami, stoiącemi na Ulicy Sawicz w Domu Wiszniewskiey o cene tegosz Folwarku.

Gub. Woien. Lit. B. Beningsen uwiadamia Szlachciankę Jelcowę Miskiewiczowę, iż J. J. M. raczył wysłuchać iey prozbę względem rozsądzenia sprawy o dobra odebrane w różnych juryzdykcyach agituiącey się i rozkazuie oney udać się do Sądu Gł. Lit. który stosownie do praw Pol. nie odmówi proszącey dla rozpoznania pretensyi przeznaczyć ieden sąd takiego powiatu, gdzie część naywiększa dóbr poszukiwanych iest położona.

Sąd Taxatorsko: Exdywizorski w dobrach Olechniszkach w Pcie Zawileyskim trwaiący, pozebraniu się w dniu 20. Januar: powydaniu niektórych decyzyów, że ieszcze od Sędziów przeszłego kompletu niemiał oddanych wzupełności Protokułow, i pomiaru przez Komornika Wolskiego robiona, wprzerysowaniu niekonczona, przeto Juryzdykcyą swoią do dnia 1 Marca Odroczył. Na ten więc termin że koniecznie wszyscy Pretensorowie iako i JP. Lantwoyt Kozioł z Gubernii Mińskiey z zupełną gotowością pod utratą ich sprawy stawali, ten Sąd Exdywizorski mocą wyroku Gł: Sądu, na nowo; ostrzega i zawiadamia.

Star. Zelman Szlomowicz Kupiec i Obyw; Wileń; miał sobie służący Skryptt od JW: Graffa Mateusza Zyniewa Starosty Berzuickiego na Summie czer. złł: 115 w Ru ominionym 1803 Msca 7bra; z Terminiem Exolucyi 1804 Januaryi pierwszego wydany. Jakowy Skryptt w Zelmana Szlomowicza zaginał, Przeto że Szlomowicz takowego skryptu niekomu niedawał i nieprzelewał, i nikt za Owym u JW. Zyniewa Summy Szlomowiczowi należney odbierać niemoże, tylko Sam Szlomowicz, Oczym w Ziemstwie Wileń; w Ru ninieyszym 1804 Januaryi 25 Dnia Uczynione Sądownie Oświadczenie; Jednak ażeby otym powszechność wiedziała w Gazety Publiczne uminszcza się.

Lipman Manosewicz powszechney i szczegulney każdego, a mianowicie JJPP. Kraiowych i zagranicznych Kredytorow podaie wiadomości że on przez zawarty w dniu 29 Januari Dattowany a dnia 2 Februaryi idącego 1804 roku przed Sądem Zie skim Wileńskim, przyznany Dokument wspolnosci handlu z staroz Markiem Izaakowiczem bliszko lat 4ch w tuteyszym mieście Wilnie prowadzonego na Imie, samoiednego Marka Izakowicza zrzekłsię zostawuiąc, dla zupełnego każdego Kredytora uspokoienia nalezności, nietylko towary iedwabne, pół iedwabne, wełniane, bawełniane, niciane, galanteryczne &c. aleteż wszelkie Debita do handlu nalezne za Wexlami rachunkami &c. oraz blisko czteroletni profit i włożony na początkowe rozpoczęcie handlu, własny kapitał. — a Star Marek Izaakowicz obiowszy takowy tedy handel pod swą dyspozycyą przyioł na się obowiązek do uspokoienia wszystkich, Generalnie Kredytorow kraiowych i zagranicznych i opisał się Lipmanowi w ciągu sześciu miesięcy zwrócić wszelkie wexle rachunki do których Lipman podpisany aby więc Jmść Kredytorowie kraiowi, i zagraniczni o takowym rozłączeniu się naszym byli wiadomi, i aby o opłatę swych kapitałow iuz do samoiednego Marka Izaakowicza zgłaszali się stosownie z Dokumentem między nami zawartym ninieyszą Publiczną czynię Awizacyą. 1804 Msca Februaryi 2 dnia.

Lit. Wil. rząd Gub. donosi, że Wileńska stacya pocztowa oddana będzie z publiczney licytacyi w ost. d. miesiąca lutego; ktoby chciał trzymać, dla targu może stawać w Lit. rządzie Gub. na terminach 1 lut: d. 5. 2 d. 10. 3 d. 15.